

3.1.10 เบนโทไนต์ (Bentonite) จำหน่ายโดยบริษัท วิทยาครม จำกัด มีลักษณะเป็นผงสีเขียวอ่อน

3.1.11 วัลทามอล (Vultamol) ผลิตโดยบริษัท BASF มีลักษณะเป็นผงสีน้ำตาล

3.1.12 เขมาดำ (Carbon black, HAF-black N330) ผลิตโดย บริษัทสยามเคมี จำกัด (มหาชน) มีลักษณะเป็นผงสีดำ

3.1.13 ซิลิกา (Silica) บริษัท USSL Degussa Group United Silica (Siam) Ltd. มีลักษณะเป็นผงสีขาว ชนิด Ultrasil amorphous silica dioxide

3.1.14 แคลเซียมคาร์บอนेट (Calcium Carbonate) ผลิตโดย บริษัทสยามเคมีจำกัด (มหาชน) มีลักษณะเป็นผงสีขาวหม่น

3.1.15 โซเดียมซิลิโคฟลูออไรด์ (Sodium Silicofluoride) ผลิตโดยบริษัท Shiping Mark ประเทศไทย มีลักษณะเป็นผงสีขาว

3.2 อุปกรณ์

3.2.1 เบ้าสำหรับเครื่องแพ่นดูดซับเสียง ทำด้วยเหล็กแผ่น มีลักษณะเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมจตุรัส กว้าง 150 มิลลิเมตร ยาว 150 มิลลิเมตร

3.2.2 เครื่องปั่นพองยาง ยี่ห้อ Kitchen aid รุ่น K5SS ผลิตโดยบริษัท Kitchen Aid Inc. ประเทศสหรัฐอเมริกา

3.2.3 เครื่องวัดความดังเสียง (Precision Sound Level Meter) ยี่ห้อ tes รุ่น tes 1350A ผลิตโดย ประเทศไทยได้หัววัน

3.2.4 เครื่องชั่งไฟฟ้า (Electrical balance) ยี่ห้อ Mettler Toledo รุ่น PB3002-S ผลิตโดย ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มีความละเอียด 2 ตำแหน่ง

3.2.5 ตู้อบอากาศร้อน (Hot air oven) ยี่ห้อ Wtb binder รุ่น 1840030000202 ผลิตโดยบริษัท Tuttlingen ประเทศเยอรมนี เป็นระบบแสดงตัวเลข สามารถปรับอุณหภูมิสูงสุดได้ 300 องศาเซลเซียส

3.2.6 เครื่องกำเนิดความถี่ (11MHz Function Generator) ผลิตโดยบริษัท Power Supply Co., Ltd. ประเทศเยอรมนี

3.2.7 ตัวโพงขนาด 4.5 โอม ยี่ห้อ phywe ผลิตโดยบริษัท Power Supply Co., Ltd. ประเทศเยอรมนี

3.2.8 เครื่องวัด pH รุ่น Denver 215 ผลิตโดยบริษัท Mettler – Toleder Ltd. ประเทศอังกฤษ

3.2.9 เครื่องบดสารเคมี (Ball Mill)

3.2.10 หม้อนึ่งไอน้ำ

3.2.11 กล้องจุลทรรศน์

3.3 วิธีดำเนินการทดลอง

3.3.1 การเตรียมสารเคมี

การเตรียมสารเคมีจะเตรียมในรูปคิสเพิสชัน โดยใช้เครื่องบดสารเคมีบดผสมสารเคมีต่างๆและขวดที่ใช้เป็นขวดพลาสติก ขนาดความจุ 1000 มิลลิลิตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 10 เซนติเมตร ภายในบรรจุถ้วยลูกละรามิกหลาวยานาด มีเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ 1 – 2 เซนติเมตร ปริมาณรวมเป็นครึ่งหนึ่งของขวด ความเร็วรอบในการหมุนขวดเท่ากับ 64 รอบต่อนาที สารเคมีที่จะเตรียมประกอบด้วย

ซิงค์ออกไซด์ในรูปคิสเพิสชัน 50 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้สูตรดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณ (กรัม)
ซิงค์ออกไซด์	50
เบนโทไนท์	1
วัลฟามอล	1
น้ำกลั่น	48

นำสารที่เตรียมได้จากสูตรนี้ไปบดด้วยเครื่องบดสารเคมีเป็นเวลา 48 ชั่วโมง

กำมะถันในรูปคิสเพิสชัน 50 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้สูตรดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณ (กรัม)
กำมะถัน	50
เบนโทไนท์	1
วัลฟามอล	1
น้ำกลั่น	48

นำสารที่เตรียมได้จากสูตรนี้ไปบดด้วยเครื่องบดสารเคมีเป็นเวลา 72 ชั่วโมง

สารตัวเร่ง แซด ดี ซี ในรูปดิสเพลชัน 50 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้สูตรดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณ (กรัม)
แซด ดี ซี	50
เบนโทไนท์	1
วัลathamอล	1
น้ำกลั่น	48

นำสารที่เตรียมได้จากสูตรนี้ไปบดคั่วyleเครื่องบดสารเคมีเป็นเวลา 48 ชั่ง โอมง
แอนติออกซิเดนท์ในรูปดิสเพลชัน 50 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้สูตรดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณ (กรัม)
ซีพีเอล	50
เบนโทไนท์	1
วัลathamอล	1
น้ำกลั่น	48

นำสารที่เตรียมได้จากสูตรนี้ไปบดคั่วyleเครื่องบดสารเคมีเป็นเวลา 48 ชั่ง โอมง
สารตัวเร่ง แซด เอ็น บี ที ในรูปดิสเพลชัน 50 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้สูตรดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณ (กรัม)
แซด เอ็น บี ที	50
เบนโทไนท์	1
วัลathamอล	1
น้ำกลั่น	48

นำสารที่เตรียมได้จากสูตรนี้ไปบดคั่วyleเครื่องบดสารเคมีเป็นเวลา 48 ชั่ง โอมง
สารตัวเร่ง ดี พี จี ในรูปดิสเพลชัน 33 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้สูตรดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณ (กรัม)
ดี พี จี	33
เบนโทไนท์	1
วัลathamอล	1
น้ำกลั่น	65

นำสารที่เตรียมได้จากสูตรนี้ไปบดคั่วyleเครื่องบดสารเคมีเป็นเวลา 48 ชั่ง โอมง

โซเดียมซิลิโคฟลูออไรด์ ในรูปดิสเพลชัน 50 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้สูตรดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณ (กรัม)
โซเดียมซิลิโคฟลูออไรด์	50
เบนโทไนท์	1
วัลทามอล	1
น้ำกลั่น	48

นำสารที่เตรียมได้จากสูตรนี้ไปบดด้วยเครื่องบดสารเคมีเป็นเวลา 48 ชั่วโมง
เขม่าคำ ในรูปดิสเพลชัน 20 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้สูตรดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณ (กรัม)
เขม่าคำ	20
เบนโทไนท์	1
วัลทามอล	1
น้ำกลั่น	78

นำสารที่เตรียมได้จากสูตรนี้ไปบดด้วยเครื่องบดสารเคมีเป็นเวลา 72 ชั่วโมง
ชิลิกาในรูปดิสเพลชัน 50 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้สูตรดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณ (กรัม)
ชิลิกา	50
เบนโทไนท์	1
วัลทามอล	1
น้ำกลั่น	48

นำสารที่เตรียมได้จากสูตรนี้ไปบดด้วยเครื่องบดสารเคมีเป็นเวลา 72 ชั่วโมง
แคลเซียมคาร์บอนেตในรูปดิสเพลชัน 50 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้สูตรดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณ (กรัม)
แคลเซียมคาร์บอนেต	50
เบนโทไนท์	1
วัลทามอล	1
น้ำกลั่น	48

นำสารที่เตรียมได้จากสูตรนี้ไปบดด้วยเครื่องบดสารเคมีเป็นเวลา 48 ชั่วโมง

สารละลายน้ำมันพาราфинสีขาว เชื้อม 20 เปอร์เซ็นต์ เตรียมโดยการใช้กรด
ไอโซ柠檬ิกและโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ผสมกับน้ำดังนี้

สารที่ใช้	ส่วนโดยน้ำหนัก
ส่วนที่ 1 กรดไอโซ柠檬ิก	100
น้ำกลั่น	402
ส่วนที่ 2 โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์	23.3
น้ำกลั่น	43

นำส่วนที่ 1 ไปอุ่นที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส แล้วเติมส่วนที่ 2 ลงในส่วนที่ 1 วนอย่างแรงแล้วนำไปอุ่นต่ออีก 1 ชั่วโมง

3.3.2 ศึกษาการทำแผ่นดูดซับเสียงจากยางธรรมชาติ

เตรียมฟองน้ำจากสูตรยาง ดังนี้

สารเคมี	น้ำหนัก (phr)
น้ำยาางข้น	100
20 % สารละลายน้ำมันพาราфинสีขาว เชื้อม 20 เปอร์เซ็นต์	0.75
50 % Sulphur dispersion	2.0
50 % ZDEC dispersion	1.0
50 % ZMBT dispersion	1.0
50 % CPL dispersion	1.0
33 % DPG dispersion	0.66
50 % Zinc oxide dispersion	5.0
50 % Sodium Silicofluoride	2.0

3.3.2.1 เตรียมแผ่นดูดซับเสียง

แผ่นดูดซับเสียงจะใช้เป้า ซึ่งทำจากอะลูมิเนียมมีลักษณะเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมขนาด 150×150 มิลลิเมตร และมีความหนา 20 มิลลิเมตร วิธีการเตรียมนั้นคือ

- ซึ่งสารเคมีตามสูตรที่กำหนดไว้ คือ

สารเคมี	น้ำหนัก (phr)
น้ำยาข้น	100
20 % สารละลายสูญพอกแทนเชิงไฮดรอเจต	0.75
50 % Sulphur dispersion	2.0
50 % ZDEC dispersion	1.0
50 % ZMBT dispersion	1.0
50 % CPL dispersion	1.0
33 % DPG dispersion	0.66
50 % Zinc oxide dispersion	5.0
50 % Sodium Silicofluoride	2.0

2. เทน้ำยาใส่ลงในหม้อของเครื่องตีฟอง โดยทำการไล่ลมโน้มนึ่งจะใช้พัดลมเป่า และวนไปพร้อมๆ กันเป็นเวลาประมาณ 8 นาที ต่อจากนั้นใส่ของผสมระหว่างกันและกัน สารตัวเร่ง และสารละลายสูญพอกแทนเชิงไฮดรอเจตลงไป เดินเครื่องด้วยความเร็วช้าที่สุดเป็นเวลา 5 นาที เพื่อกวนให้สารเคมีกระจายตัวเข้ากันดีกับน้ำยาข้นก่อน

3. เดินเครื่องด้วยความเร็วปานกลางเป็นเวลา 1 นาที แล้วเดินเครื่องด้วยความเร็วช้าอีกเป็นเวลา 2 นาที

4. เดินเครื่องด้วยความเร็วปานกลางเป็นเวลา 1 นาที แล้วเดินเครื่องด้วยความเร็วช้าอีกเป็นเวลา 2 นาที เดินเครื่องด้วยความเร็วช้าสลับกับความเร็วปานกลางไปอย่างนี้เรื่อยๆ จนฟองยางมีความสูงประมาณ 3-4 เท่าตัวของปริมาตรน้ำยาที่ใส่เข้าไป การเดินเครื่องด้วยความเร็วช้าสลับกับความเร็วปานกลางนี้ เพื่อให้ไฟฟ่องสม่ำเสมอตลอดตั้งแต่ตัวบน จนถึงก้นหม้อ

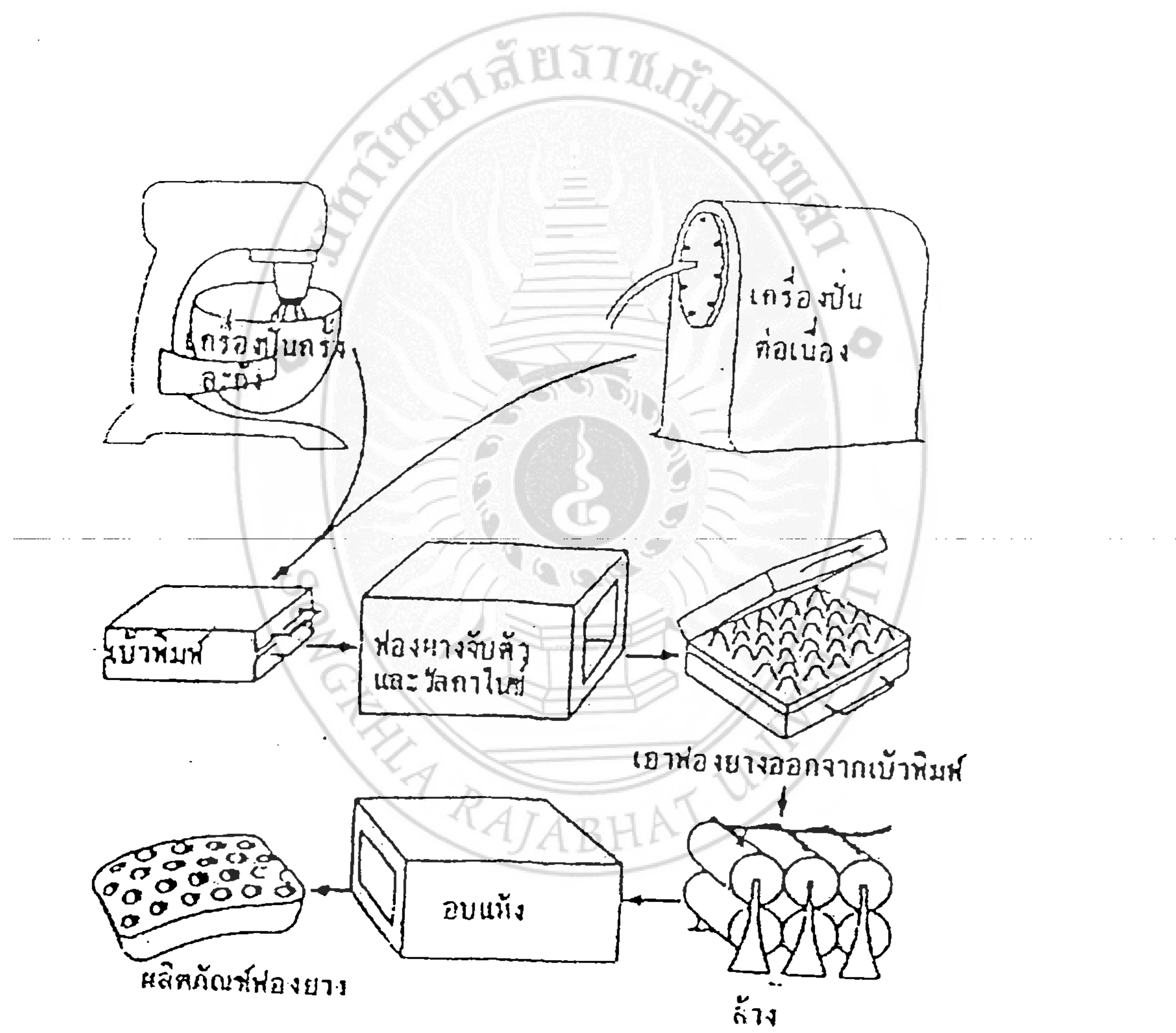
5. เมื่อตีฟองจนได้ฟองยางจนถึงระดับที่ต้องการแล้ว ให้เติม ศีพีจี ลงไป แล้วกวนต่อด้วยความเร็วช้าเป็นเวลา 5 นาที ต่อจากนั้นเติม ซิงค์ออกไซด์ จนต่อด้วยความเร็วช้าเป็นเวลา 5 นาทีอีก

6. เมื่อครบกำหนดเวลา จะที่เครื่องกำลังกวนอยู่นั้น ให้เติม โซเดียมซิลิโคนอิร์ด ลงไป จนต่อไปเพื่อให้สารละลายกระจายตัวอย่างสม่ำเสมอทั่วถึงกันเป็นเวลา 1 นาที

7. หยุดเครื่อง แล้วเทฟองยางที่ได้ลงในเบ้าพิมพ์ที่เตรียมไว้
8. นำฟองยางที่ขับตัวคีడ้า ไปอบเพื่อให้เกิดการวัลคาไนซ์ในหม้อนั่ง ไอน้ำ เป็นเวลา

40 นาที

9. นำฟองยางไปล้างน้ำแล้วบีบเนื้้ออก ทำเช่นนี้หลายครั้ง เพื่อขจัดสารเคมีที่สามารถละลายน้ำได้ออกไปจากฟองยาง
10. นำฟองยางไปอบให้แห้งในตู้อบแห้งที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส จนแห้ง

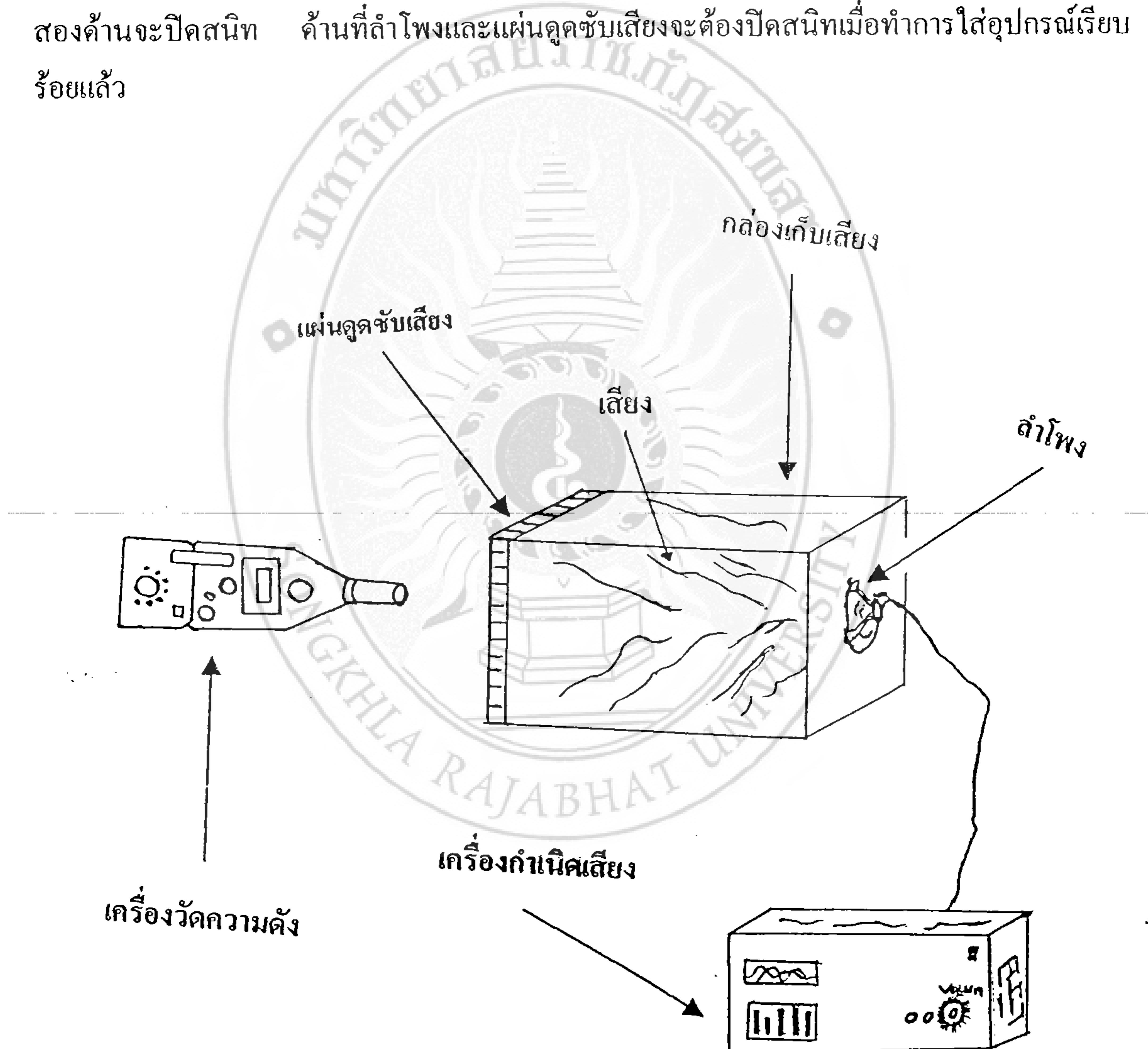

รูปที่ 3.1 แผนภาพขั้นตอนการผลิตฟองยาง (วัชรินทร์, 2545)

3.3.2.2 ทำการทดสอบการดูดซับเสียง

ทดสอบการดูดซับความดังและความถี่ของเสียง โดยการนำชิ้นทดสอบใส่ไว้ในกล่องเก็บเสียงในแนวตั้งซึ่งในกล่องเก็บเสียงจะใส่ลำโพงเป็นแหล่งกำเนิดเสียงและใช้เครื่อง Precision Sound level Meter อ่านค่าโดยวางไว้ข้างนอกกล่องเก็บเสียง ห่างจากแหล่งกำเนิดเสียงเป็นระยะ 400 มิลลิเมตร

กล่องเก็บเสียงจะมีลักษณะเป็นกล่องสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทำจากอะลูมิเนียม จะมีช่องใส่ลำโพงเป็นแหล่งกำเนิดเสียง ตรงข้ามลำโพงจะเป็นแผ่นทดสอบการดูดซับเสียง ด้านของกล่องอีกสองด้านจะปิดสนิท ด้านที่ลำโพงและแผ่นดูดซับเสียงจะต้องปิดสนิทเมื่อทำการใส่อุปกรณ์เรียบร้อยแล้ว

รูปที่ 3.2 แผนภาพการทดสอบแผ่นดูดซับเสียง

3.3.3 ศึกษาอิทธิพลขนาดของรูพรุน

จากสูตรการเตรียมพองยางทำการแปรสารลดแรงตึงผิว โดยใช้ปริมาณ คือ 1.0 , 1.5, 2.0 , 3.0 , 4.5 และ 5 phr. ตามสูตร

สารเคมี	หน่วย (phr)
น้ำยาางชีน	100
20 % สารละลายน้ำโพแทสเซียม ไอเดอต	ตามกำหนด
50 % Sulphur dispersion	2.0
50 % ZDEC dispersion	1.0
50 % ZMBT dispersion	1.0
50 % CPL dispersion	1.0
33 % DPG dispersion	0.66
50 % Zinc oxide dispersion	5.0
50 % Sodium Silicofluoride	2.0

เตรียมแผ่นดูดซับเสียงตามข้อ 3.3.2.1

ทำการทดสอบแผ่นดูดซับเสียงตามข้อ 3.3.2.2

3.3.3.1 การทดสอบขนาดรูพรุนของแผ่นดูดซับเสียง

ขนาดของรูพรุนของแผ่นดูดซับเสียงนั้นสามารถที่จะทำการทดสอบได้โดยการส่องดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ ซึ่งกล้องจุลทรรศน์นั้นสามารถที่จะทำการถ่ายรูปและมีเครื่องวัดสเกลอยู่ในตัว ทำการเตรียมชิ้นทดสอบที่จะนำมาส่องกล้องจุลทรรศน์โดยการตัดแผ่นดูดซับเสียงให้มีขนาดความกว้าง 1 เซนติเมตร และยาว 1 เซนติเมตร ส่วนความหนาที่ต้องมีความบางที่สุดเท่าที่จะบานได้ นำชิ้นทดสอบที่เตรียมได้วางลงบนกระดาษพิมพ์ที่จะนำไปส่องกล้องจุลทรรศน์จากนั้นหยดน้ำกลิ้นลงไปประมาณ 1-2 หยด บนชิ้นทดสอบแล้ววางทับด้วยกระดาษแผ่นบางๆอีกครึ่งหนึ่งจากนั้นก็นำชิ้นทดสอบไปทำการส่องกล้องจุลทรรศน์และทำการวัดขนาดของรูพรุนพร้อมทำการถ่ายรูปขนาดของรูพรุนที่สามารถวัดได้

3.3.3.2 การทดสอบหาความพรุนของแผ่นดูดซับเสียง

ความพรุนของแผ่นดูดซับเสียงนั้นสามารถที่จะทำการทดสอบได้โดยการแทนที่น้ำ คือ เตรียมชิ้นทดสอบโดยการตัดแผ่นดูดซับเสียงให้มีขนาดความกว้าง 2 เซนติเมตร ยาว 3 เซนติเมตร จากนั้นนำชิ้นทดสอบที่เตรียมได้ ซึ่งน้ำหนักก่อนที่จะทำการแทนที่น้ำ (จุ่มน้ำ) ต่อจากนั้นก็นำชิ้นทดสอบที่ผ่านการซึ่งน้ำหนักเรียบร้อยแล้วไปทำการแทนที่น้ำ (จุ่มน้ำ) จนชิ้นทดสอบนั้นอิ่มน้ำ นำชิ้นทดสอบที่อิ่มน้ำไปซึ่งน้ำหนัก หากน้ำก็สามารถคิดหาความพรุนของแผ่นดูดซับเสียงได้โดย ความพรุนของแผ่นดูดซับเสียง คือ $\% \text{ ความพรุน} = 100 \times (V_0 / V_1)$

โดยที่ $V_0 = \text{ปริมาตรของน้ำ}$

$V_1 = \text{ปริมาตรของแผ่นดูดซับเสียง}$

3.3.4 ศึกษาอิทธิพลความหนาของแผ่นดูดซับเสียง

นำสูตรการทำแผ่นดูดซับเสียง สูตรที่มีปริมาณสารลดแรงตึงผิวที่เหมาะสมที่สุดที่ทำให้มีความสามารถในการดูดซับเสียง ได้สูงสุดมาใช้ศึกษาต่อ โดยทำการแปรความหนาของแผ่นดูดซับเสียง โดยความหนาของแผ่นดูดซับเสียงที่ใช้ขนาด 15, 30 และ 50 มิลลิเมตร โดยให้มีลักษณะเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมขนาด 150×150 มิลลิเมตร

ทำการทดสอบแผ่นดูดซับเสียงตามข้อ 3.3.2.2

3.3.5 ศึกษาอิทธิพลของแบบดูดซับเสียง

นำสูตรการทำแผ่นดูดซับเสียงที่มีปริมาณสารลดแรงตึงผิวที่เหมาะสมที่สุดและมีความหนาที่สามารถดูดซับเสียงได้ที่สุดมาทำการศึกษารูปแบบของแผ่นดูดซับเสียง ซึ่งรูปแบบของแผ่นดูดซับเสียงที่ใช้มี 4 ลักษณะ คือ

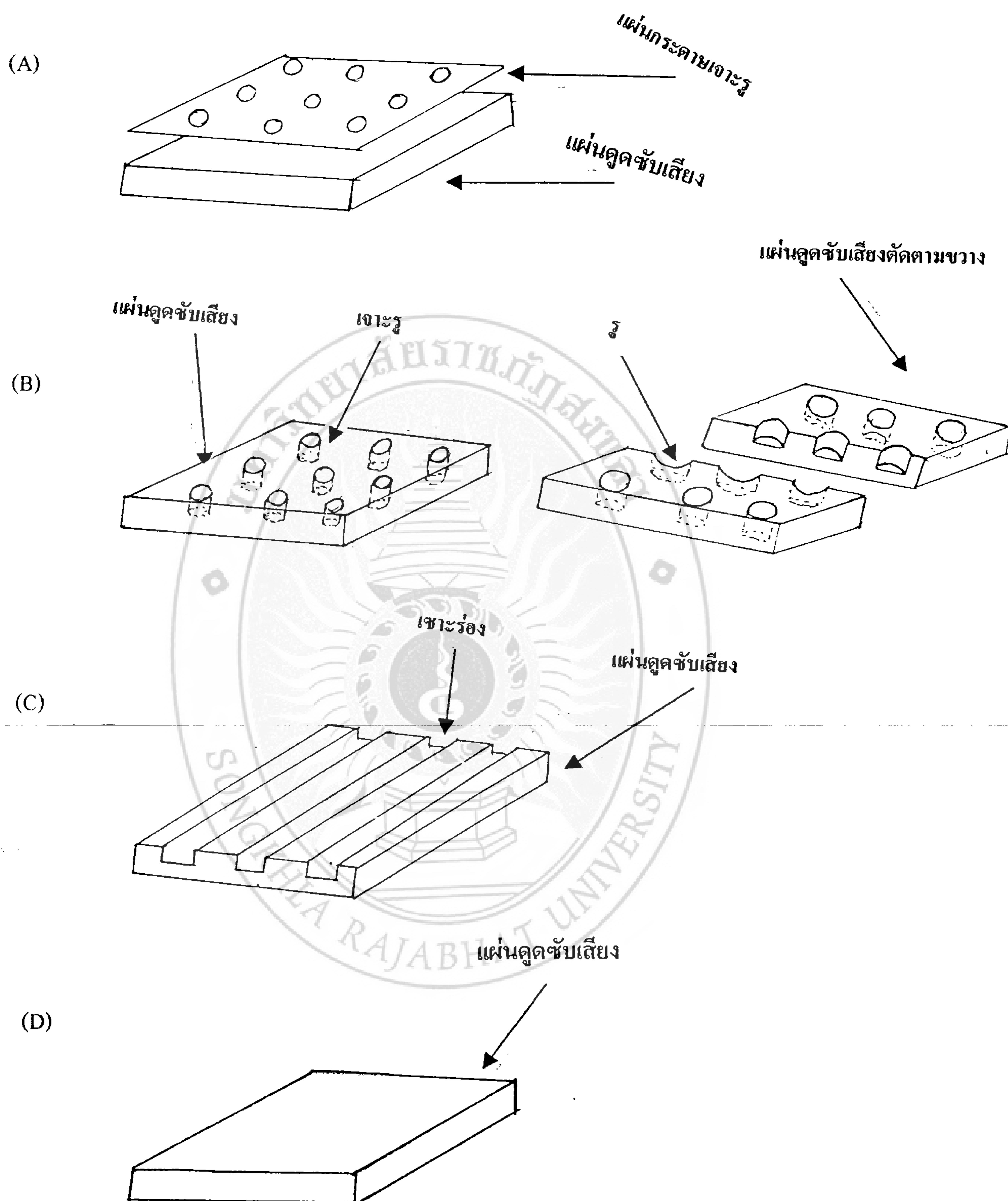
ลักษณะ A จะเป็นการนำกระดาษแข็งแล้วเจาะเป็นวงกลมขนาดรัศมีเท่ากับ 1.5 เซนติเมตรเป็นจำนวน 9 ช่อง เพื่อทำการลดพื้นที่ผิวของแผ่นดูดซับเสียง

ลักษณะ B จะเป็นแผ่นสี่เหลี่ยม โดยทำการเช่าร่องเป็นวงกลมรัศมี 1.5 เซนติเมตร เป็นจำนวน 9 ช่อง ซึ่งทำให้มีพื้นที่ผิวเพิ่มขึ้นจากปกติ

ลักษณะ C จะทำการเช่าร่องเป็นแนวยาวนานกับด้านยาวความกว้างของร่องเท่ากับ 1 เซนติเมตร ทำให้มีพื้นที่ผิวมากขึ้นกว่าลักษณะ B

ลักษณะ D จะเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมที่มีลักษณะผิวเรียบ

ทำการทดสอบแผ่นดูดซับเสียงตามข้อ 3.3.2.2

รูปที่ 3.3 ตัวอย่างชิ้นทดสอบแบบต่างๆ

3.3.6 ศึกษาอิทธิพลของสารตัวเติม

การใช้สารตัวเติมลงในน้ำยาจะเป็นการลดต้นทุนในการผลิต ดังนี้เพื่อวัตถุประสงค์ ดังกล่าวจึงได้ทำการศึกษาผลของสารตัวเติมที่มีผลต่อการดูดซับเสียง ในการศึกษาจะใช้สารตัวเติม ดังนี้

- เวน่าค่า
- ชิลิกา
- แคลเซียมคาร์บอนเนต

สารตัวเติมที่ใช้จะอยู่ในรูปดิสเพรสชัน คือ

- เวน่าค่า ในรูปดิสเพรสชัน 20 เปอร์เซ็นต์
- ชิลิกา ในรูปดิสเพรสชัน 50 เปอร์เซ็นต์
- แคลเซียมคาร์บอนเนต ในรูปดิสเพรสชัน 50 เปอร์เซ็นต์

จากสูตรการเตรียมฟองยางทำการแปรสารตัวเติมโดยการเพิ่มลงไปโดยใช้ในปริมาณ 20 phr. และความเข้มข้นของสารตัวเติมจะทำการเจือจางให้อยู่ในรูปดิสเพรสชัน 20 เปอร์เซ็นต์ เมื่อกันกันทุกตัว

สารเคมี	น้ำหนัก (phr)
น้ำยาข้น	100
20 % สารละลายสูญพลาสเตอร์เซย์น โอลีอ็อต	0.75
50 % Sulphur dispersion	2.0
50 % ZDEC dispersion	1.0
50 % ZMBT dispersion	1.0
50 % CPL dispersion	1.0
33 % DPG dispersion	0.66
50 % Zinc oxide dispersion	5.0
50 % Sodium Silicofluoride	2.0
สารตัวเติม	20

เตรียมแผ่นดูดซับเสียงตามข้อ 3.3.2.1

ทำการทดสอบแผ่นดูดซับเสียงตามข้อ 3.3.2.2